

התיקונים שלא נזכר בהם חסד מותר לחבלה ליה, אלא אפילו שלא נזכר בהם חסד אסור לגלחן. **וְלֹא לְאַשְׁתְּצָאָה מֵעֲלָמָא** [10] וכל זה בשביל שלא יפסק ולא יכרת זה החסד דעתיק על ידי פגם זה, אלא יאיר בהם ויהיה שפע לעולם. **וְהָאֵי דְכַתִּיב** ומה שכתוב **וְחֶסְדִּי מֵאֵתְךָ לֹא יִמוּשׁ, חֶסֶד דְּעֵתִיק יוֹמִין** הכונה על חסד דא"א ששני פסוקים אלו אמרם א"א על ישראל הנמצאים בגלות, שלעתיד לבא תבא הארה משמונה תיקו"ד דא"א ותאיר בתשעה תיקו"ד דז"א ולא תמוש הארתו ממנו כלל. **וּבַחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיךָ** פירושו, **חֶסֶד דְּאַקְרִי חֶסֶד עוֹלָם** עולם הוא ז"א ואומר שבאותו חסד שמלוּבש בדיקנא דז"א, בזה ריחמתיך בזמן הגלות. **וְהָאֵי הוּא אַתְרָא דְזַעִיר אַנְפִּין** וזה החסד מקומו הוא בז"א, שמשתלשל ומאיר מא"א ומתלבש בז"א. **דְּכַתִּיב אַמְרֵתִי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה** שכתוב עולם שהוא ז"א, ע"י החסד דא"א שמתלבש בדיקנא שלו הוא נבנה, **וְהָאֵי חֶסֶד דְּעֵתִיק דְּעֵתִיקִין, הוּא חֶסֶד דְּקִשׁוּמָא** וזה החסד של זקן הזקנים שהוא א"א, שהוא התיקון הששי דתיקו"ד דא"א הנקרא "ורב חסד", הוא חסד של אמת מפני שאחר מדה ששית

אור הרשב"י

המעכב את האכילה, היה קוצץ במספריים. ולא עוד, אלא שהיה אומר, שאיסור גדול מאד לעקור או לתלוש בידו, אפילו שער אחד מכל מקומות זקנו, כי הם צינורות השפע. ולכן צריך האדם להזהר, שלא ישים ידו בזקנו למשמש בה, כדי שלא לעקור ולתלוש איזה שער. עכ"ל. וכן כתב בשער הגלגולים דף ע' ריש ע"ב, וז"ל: "ושלא ליגע בזקן להסיר ממנו שום שער, אפילו בדרך עסק וכו'".

[10] בכלא אצטריך וכו'. ר"ל, בכל מקומות הזקן. אפילו שלא במקום הפאות, או בשאר התיקונים שלא נזכר בהם חסד. וכמ"ש מהרח"ו ז"ל בשער המצוות פרשת קדושים, וז"ל: "והיה מורי ז"ל נזהר מאד, שלא לחתוך שער הזקן כלל, לא בתער ולא במספריים, לא למעלה ולא למטה, ולא בשום מקום מהזקן. אפילו למטה תחת הזקן, באותן שערות הקטנים החופפים על הגרון ממש. אבל שער שבשפה העליונה,

הלימוד היומי

לע"נ זאב בן חנה ז"ל

הנקראת "ורב חסד" נזכרת מדה שביעית הנקראת "ואמת", ולכן קורא למדה הששית חסד דקשוט כי הוא סמוך ונראה למדת "ואמת" ודרשינן סמוכין, **וְחָסֵד דְקָשׁוּט לֹא בְחַיִּי גּוֹפֵא אֶתְמַר. אֵלָא בְחַיִּי דְנִשְׁמַתָּא** ומדה זו דחסד של אמת דא"א, לא בחיות הגוף דדיקנא דז"א נאמר, כי חסד זה לא נתלבש בתוך השערות דז"א כי בתשעה תיקו"ד דז"א לא נזכר "ואמת" כי אמת בעתיקא תליא, אלא רק בחינת הנשמה, כלומר רק בתיקו"ד דא"א שהם נקראים חיי הנשמה כי אור פנימי דדיקנא דז"א נמשך לו, ממוחין שנעשו לו מאו"א שהם נשמה שלו אבל אור ט' תיקו"ד דא"א המתלבשים באור פנימי דדיקנא דז"א הם חיות לנשמה. **וּבְגִין כֵּן פְּתִיב** ומפני שא"א מאיר בדיקנא דז"א הנקרא חסד עולם, לכן כתוב בא"א **כִּי חֶפֶץ חָסֵד הוּא** כי א"א חפץ בז"א הנקרא חסד, **דָּא הוּא תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא דְדִקְנָא יְקִירָא דְעֵתִיק דְעֵתִיקִי** זה הוא התקון הששי של הזקן המכובד דעתיק דעתיקין שהוא א"א [100].

אור הרשב"י

טעמי איסור גילוח הזקן: הרמב"ם (הל' ע"ז יב, ז) כתב: דרך כהני עובדי כוכבים היה להשחית זקנם, לפיכך אסרה תורה להשחית הזקן. **רבינו בחיי** (ויקרא יט, כז) ביאר: על דרך הפשט טעם האיסור כדי שלא יבטל הסימן שהקב"ה רשם במין הזכר כדי להבדילו ממין הנקבה, כי העושה כן הפך השם הוא עושה, כמי שזורע כלאים, ובכל מה שעשה במעשה בראשית כתב בהם 'למינהו' וכו'. ועל דרך הרמז טעם המצוה הזאת, לפי שכל פעולותיו

[100] וראינו לנכון לכתוב טעם הפשט מדוע אסור להשחית פאות הראש והזקן כתב בספר מאירת עינים דף תשנ"ה, **טעמי איסור הקפת הראש: בספר החינוך** (מצוה רנא) ביאר: משרשי המצוה, כדי להרחיק ממנו ולהשכיח מבין עינינו ומכל מעשינו כל ענין עבודה זרה וכל הנעשה בשבילה, ובאה האזהרה מפורשת בדבר שיעשו לה בני אדם בגופותם, מפני שהיא למזכרת עוון תמיד אחר שהיא דבר קבוע בגוף.

התיקון השביעי דדיקנא דא"א הנקרא "ואמת"

תְּקוּנַת שְׁבִיעָא. פְּסִיק שְׁעָרָא וְאִתְחַזַּן תְּרִין תְּפוּחִין

התיקון השביעי נפסקו כאן השערות ואינן צומחות במקום הזה, ונראים שני הפנים כשני תפוחין שהם אדומים ולבנים וירוקים כן הפנים, הם יפות ואדומות. **בְּתַקְרוּבְתָּא דְּבוֹסְמָא שְׁפִירָן וְיֶאֱזַן לְמַחְזִי** בתקרובת בשמים כמ"ש "לחיינו כערוגת הבושם" והפנים הללו הם יפים ונאים למראה. **פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר** כן דודי בין הבנים. **מַה תְּפּוּחַ זֶה כְּלִיל בְּתַלְתַּת גּוּנֵי** מה תפוח זה כולל שלשה צבעים לבן אדום וירוק, המרמזים לחג"ת, **כִּי קָדְשָׁא בְּרִידָא הוּא תְּרִין תְּפּוּחִין כְּלִיל שְׁתָּא גּוּנֵי** כך הקב"ה שהוא פרצוף א"א, תרין תפוחין שבפניו כלולים מששה גוונים, כי בכל פן יש שלשה גוונים וביחד הם ששה, כנגד ששה תיקונים הראשונים שזה תיקון השביעי כולל את כולם, וצריך

אור הרשב"י

ועל דרך הקבלה, טעם איסור ההשחתה לפי שאותיות ההוי"ה של השם הנעלם רשמו בתבנית הגוף, היו"ד והה"א והוא"ו במילה ובפה ובלשון. (עיי"ש שהאריך בזה). **בספר הריקאנטי** (פרשת קדושים) כתב: הזהירך שלא להשחית הכוחות המיוחדין והרומזים למידת החסד, וזהו סוד גדול מאד וכו', כי שערות האדם רומזים לכוחות אלקיות שיש באדם העליון, יש מהם אצילותן ממידת החסד ויש ממידת הדין, ואותן אשר אצילותם ממידת החסד אסור להשחיתן. (עיי"ש שהאריך בזה).

של אדם נמשכות אחר המשה חושים שבו ואין ראוי להשביתם ממלאכתם כי לא יהיה זולתם, אבל ראוי לו שיסתפק מהם בדבר המותר והמוכרח ושישאיר לו במקצת לצורך קיום גופו, ועל כן אסר את ההשחתה בתער בחמש פאות כנגד המשה חושים, והוא אזהרה לאדם והתעוררות ורמז שאי אפשר לו להעביר ממנו המשה חושים לגמרי, כי היה מאבד גופו ומשחית את עצמו, אבל הותר הגילוח במספרים להשאיר קצת השער ואין זה קרוי השחתה, כנגד מה שראוי להשאיר פעולת החושים במקצת יהיה ויתקיים בהם.

הלימוד היומי

לע"נ זאב בן חנה ז"ל

לידע כי הפנים דא"א הם לבנים ואין בהם אדום או ירוק אלא הכל לבן והשלושה גוונים הם לבנים זה לבן מזה. וְתֵרִין תְּפוּחֵין אֱלִין דְּאַנוּן תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. אַנוּן כְּלָלָא דְכָל שְׁתָּא תְּקוּנֵין דְּאַמִּינָא ושני תפוחים אלו שהם תיקון השביעי, הם כוללים את כל ששת התיקונים הקודמים שאמרנו לעיל. וּבְגִינֵיהוּן אַתְקִים בְּאוּר פְּנֵי מְלֶךְ חַיִּים ועל ידי תרין תפוחין אלו מתקיים מה שכתוב באור פני מלך חיים דהיינו ע"י אור פניו של א"א הנקרא מלך נמשך חיים למטה ע"י ש"ע רבוא נהורין שבפנים אלה. וְתֵאנָא מִהַנִּי תְּפוּחֵין נְפָקִין חַיִּין לְעֵלְמָא וּמְחֻזֵין חִידוּ לְזַעִיר אַנְפִּין ולמדנו, מאלו התפוחים יוצאים חיים לכל העולם, והחיים הם בחינת מוחין שעל ידם מראים שמחה לז"א, כי כאשר מאירים פני א"א ע"י זה מתמתקים הדינים, ואזיל סומקא שהוא בחינת הדין, ואתי חיוורא שהוא בחינת הרחמים, ואז פרצוף ז"א בשמחה רבה. כְּתִיב יָאֵר יְהוָהּ פָּנָיו אֵלֶיךָ ומקשה, כתוב יאר משמע מפטוק זה שהפנים שלמעלה אינם מאירים מצד עצמם, אלא צריך להאיר להם שע"ז יתקיים "ויחונך". וְכִתִּיב בְּאוּר פְּנֵי מְלֶךְ חַיִּים דמשמע שהפנים שלמעלה מאירים מצד עצמם תמיד, וצריך רק להסתכל בפני המלך ולהמשיך את החיים. בְּאוּר פְּנֵי מְלֶךְ, אֱלִין אַנוּן תְּרִין תְּפוּחֵין דְּתִקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא דְאַמִּינָא ותיקין, מש"כ באור פני מלך חיים אלו הם שני התפוחים דא"א, שהם תקרובת ומנחת הבשמים שהזכרנו לעיל שהם מאירים תמיד מצד עצמם. ומש"כ, יָאֵר יְהוָהּ פָּנָיו אֵלֶיךָ שמשמע שאינם מאירות מצד עצמם, פָּנִים דְּלִבְר. דְּכַד נְהִירִין מְתַבְרָךְ עֵלְמָא דע לך שהם פנים שמחוץ לא"א שהם פני ז"א הנקרא "דלבר", כי הוא מלביש על א"א וכאשר פניו מאירים מתברך העולם. וְתֵאנָא כָּל זְמַן